

Salas Scriptura

Jaargang 2005 - n°14

Een uitgave van de VZW Bijbelgetrouwe Christenen

OORLOG & VREDE

Nu het stof van de eindejaarsfeesten en de nieuwjaarsrecepties wat opgetrokken is, nu kan er eens in oprechtheid nagedacht worden over wat we elkaar kunnen toewensen. Er worden veel wensen uitgewisseld rond deze periode van het jaar, wensen die gemeend zijn maar ook wensen die minder gemeend zijn. Gezondheid en geluk zijn wellicht de wensen die de eerste en tweede plaats bekleden in de wens top 10. Maar wat kunnen we elkaar nu toewensen? Wat kunnen Christenen wensen, of wat is een Christelijke wens? Wat wenst Jezus ons toe? Wat zal jij de mensen toewensen?

Toen de nieuwe tijd aanbrak, de tijd waarop Jezus uit de doden was opgestaan, die tijd waar Jezus bewezen had dat ziekte en dood overwonnen waren, verscheen Hij aan zijn discipelen en voor hen had Hij een wens.

Toen het dan avond was op die eerste dag der week en op de plaats, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zei tot hen: Vrede zij u! En na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De discipelen dan waren verblijd, toen zij de Here zagen. Jezus dan zeide nogmaals tot hen: Vrede zij u! (Joh. 20: 19-21)

Vrede, dat wenste Jezus zijn volgelingen toe. Zijn vrede en niet een vrede zoals de wereld die kent. Jezus sprak niet over gezondheid en Hij beloofde die ook niet. Jezus leerde niet dat

we gespaard zouden blijven van rampen noch van oorlogen! Maar indien we op Jezus vertrouwen, dan kan de wereld ons niet “overmeesteren”. De wereld en wat we in die wereld vinden, zal nooit onze meester kunnen zijn. Ook ziekte kan ons, wanneer we in Jezus geborgen zijn, niet “overmeesteren”. Jezus heeft dat alles reeds ondergaan en overwonnen opdat wij, als de tijd rijp is, van God de Vader zouden kunnen ontvangen wat Jezus reeds ontvangen heeft. Gezondheid, geluk en eeuwig leven zullen dan ons deel worden, dat is een zekerheid, de zekerheid van het geloof. Maar hier op aarde moeten wij de zekerheid hebben dat we dit zullen ontvangen door in geloof op Jezus te zien en dan zullen we vrede in ons hart ontvangen, een heel speciale vrede.

De meest Christelijke wens

Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd. (Joh. 14:27)

Iemand kan pas de vrede van Christus hebben, als hij Jezus heeft leren kennen als zijn Verlosser. Jezus Christus, Hij die naar iedereen roept: *Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven (Matt. 11:28)*, belooft ons een vrede. Een vrede niet zoals de

wereld, want die vrede houdt nooit stand. Vrede in een wereld die Jezus niet aanvaard is onbestaande. De wereld wil geen vrede met Jezus noch met zijn volgelingen. Jezus zegt: *Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid.* (Lukas 12:51) Het is dus aan ons om realistische Christenen te blijven



Netanyahu and Arafat (CNN)

Later spande hij zich in om de vrede te bewerkstelligen tussen Israël en Palestina. Zelfs de Nobelprijs van de vrede werd hem niet ontzegd. Maar toen hij uiteindelijk stierf, lijkt de vrede verder weg dan ooit in die streek.

Soms denken we wel dat er vrede is, maar reeds worden in het hart van de mens nieuwe oorlogen of gewelddaden gesmeed. Reeds in het oude testament werd de volgende waarheid geleerd, die spijtig genoeg nog zeer actueel is. *Indien gij onderdrukking van de arme en schending van recht en gerechtigheid opmerkt in het gewest, verbaast u daarover niet, want de ene hooggeplaatste loert op de ander en weer hogere loeren op hen.* (Prediker 5:8)

Hoeveel mensen hebben hun leven niet tevergeefs geofferd voor de vrede? Ghandi, Martin L. King, de brandstapels van de inquisitie, de martelaren in de Romeinse arena's, hulpploegen in Afrika en Azië die beschoten of geplunderd worden terwijl ze proberen de nood te lenigen. Kinderen in Thailand die uit het puin van hun huizen worden geroofd voor de sex industrie, terwijl ze pas wees zijn geworden omdat de vloedgolf hun ouders wegspoelde. De kindsoldaten die hun kind-zijn verloren zijn in het bloed van hun slachtoffers. De wereld wil van geen vrede weten, meer nog, de wereld kan gewoon geen vrede voortbrengen omdat de wereld vervloekt werd door God.



**Wereldse vrede?
...is geen vrede!**



Hoeveel leiders stonden niet als Arafat zegevierend te zwaaien met de vingers? In de jaren '70 was Arafat leider van een groep die zonder schroom vliegtuigen kaapte en opblaasde, die mensen gijzelde en hen doodde.

**Vrede is meer
dan geen oorlog:
de groene leugen!**



Ooit heeft God een volmaakte wereld voor de mens geschapen zodat de mens deze wereld in alle vrede zou kunnen bewonen. De mens had de wereld uit de handen van God ontvangen om deze *“te bewerken en te bewaren”* (Gen. 2:15) Bewaren betekent: behoeden voor verderf., onder zijn hoede nemen, in acht nemen, toezicht houden, niet verloren laten gaan. De werkelijkheid was spijtig genoeg anders. Adam en Eva hebben onze wereld verbeurd verklaard en als gevolg daarvan, is de wereld vervloekt. *...de aardbodem is om uwentwil vervloekt...* (Genesis 3:17)

Vanaf dat moment was de wereld ten dode opgeschreven. Wanneer God een vervloeking uitsprekt, dan zijn daar gevolgen aan verbonden die wij als hedendaagse Christenen niet direct aan God willen toeschrijven. Toen Adam en Eva in het paradijs stonden, toen de

Joden op het punt stonden het beloofde land binnen te gaan, wanneer wij ervoor kiezen God te dienen, dan stelt God zelf ons voor de keuze: “Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor:” (Deut. 11:26). “Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht...” (Deut. 30:19).

De mens koos het verkeerde met als gevolg dat er een vloek op de aarde rust. Dit heeft tot gevolg, dat wat de mens ook probeert, de aarde en al haar bewoners ten dode opgeschreven blijven. Alle inspanning ten spijt om dieren, met uitsterven bedreigd te redden, of om met een Kyoto akkoord het broeikas effect terug te dringen, dat alles zal deze wereld niet baten. Als een klok die afloopt valt onze wereld stil.

Let wel, dit besef dat de wereld hoe dan ook aan zijn einde komt, mag geen vrijbrief zijn om Gods schepping nog meer onder druk te zetten. De Christen treedt op als een rentmeester die zijn verantwoordelijkheid neemt in het beheer van de middelen die zijn meester (God) hem ter beschikking stelt. Als je hier en nu niet leert om op een verantwoorde manier met elkaar en met de schepping om te gaan, dan zal je dit later in de hemel, ook niet meer kunnen leren. Dan zal het te laat zijn!

Wij zien uit en bereiden ons voor op iets nieuws, omdat God duidelijk zegt: *Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen. Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des Heren, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. (Jes. 65:17 & 66:22) En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. (Openbaring 21:1)*

De vloek kan slechts verdwijnen door niet alleen de aarde maar zelfs het heelal te herscheppen want ook daar heeft de vloek van de zonde toegeslagen. En geen enkele groene beweging kan kometen, meteorieten of asteroiden tegenhouden. Of planeten waar aardbevingen of vulkaanuitbarstingen chaos, woestheid en ledigheid voortbrengen. Er is geen vrede op aarde en er is geen vrede in het

universum. Voor de nieuwe schepping zal God, nog veel ingrijpender dan de meeste mensen zelfs maar vermoeden, dingen moeten gaan herstellen. *Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods, ter wille waarvan de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten. Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede, (II Pet. 3:11-14) Pas dan zal de schepping echte vrede kennen!*

Oorlog in de kerk

Ook in de kerken heerst er geen vrede. De vloek van de zonde met de opstand tegen God is zelfs doorgedrongen tot daar waar Gods naam het meest geëerd, geloofd en geprezen zou moeten worden. Mooie maar ijdele praat of holle woorden vullen dikwijls de kerkzalen. Reeds in de Joodse tijd bestond hetzelfde probleem. God waarschuwde het Joodse volk dat zij zijn verbond verlaten hadden.

Zij trachten de breuk van de dochter ,mijn volk, op het lichtst te genezen door te zeggen: Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is. (...) Ik wil hun oogst inzamelen, luidt het woord des Heren; er zijn geen druiven aan de wijnstok en geen vijgen aan de vijgeboom, ja, het loof verwelkt; en hetgeen Ik hun had gegeven, dat ontgaat hun. Waarom blijven wij zitten? Verzamelt u en laat ons naar de versterkte steden gaan en daar omkomen. Want de Here, onze God, doet ons omkomen en drenkt ons met gifsap, omdat wij tegen de Here gezondigd hebben. Hoop op vrede, maar er is niets goeds; op een tijd van genezing, maar zie, verschrikking! (Jeremia 8: 11-15)

Wat zijn de vruchten die de kerken voortbrengen? Gelooft de “Christen” Gods rijke beloftes nog, of is er ook daar een breuk vast te stellen? Hoeveel predikanten of priesters veroordelen nog zonden zoals overspel, hoererij, diefstal, ...? Hoe staan wij tegenover de zonde? Hebben we nog besef van onze zonden? Staat God nog op de eerste plaats? De

mens is diep gevallen en denkt nu dat hij zelf deze wereld zal kunnen herstellen of redden. In zijn hoogmoed start de mens allerlei organisaties en hulpacties op zonder God eerst te zoeken. Oecumene wordt in veel kerken hoog in het vaandel gevoerd onder het mom van vrede en liefde, terwijl Jezus zegt: *Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid. (...) Huichelaars, het aanzien van aarde en hemel weet gij te onderkennen, waarom onderkent gij deze tijd niet?* (Lukas 12:51-56)

Jezus berispte de Joden, de schriftgeleerden, ZIJN VOLK, dat ze de Messias zochten in de bijbel, maar blijkbaar niet in staat waren Hem te (h)erkennen, toen Hij voor hen stond. Zijn leer was hard. (Joh. 6:60) Maken wij soms niet dezelfde fout? Mensen doen veel, maar tevergeefs zullen zij de vruchten van hun werk zoeken. Hun inspanningen zullen niet beloond worden omdat de mens in zijn zonde, bewust of onbewust, voor de vloek gekozen heeft. En de vloek zal de mens spijtig genoeg ontvangen, net zoals het volk ten tijde van Noach. Alhoewel Noach geruime tijd het volk waarschuwde, was er niemand die in de ark meeging. Toen de vloed kwam was het te laat. Christus zelf geeft ons een bijzondere waarschuwing voor onze tijd.

En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen: zij aten, zij dronken, zij huwden, en zij werden ten huwelijk genomen tot op de dag, waarop Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde. Op dezelfde wijze als het geschiedde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Maar op de dag, waarop Lot uit Sodom ging, regende vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen. Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt. (Lukas 17:26-30)

Jezus waarschuwt ons uit te zien naar Zijn komst. Er zullen zich steeds meer rampen en ongewone gebeurtenissen voordoen. Totdat het langzaam maar zeker tot de mensheid zal doordringen dat dit niet meer normaal is. Dan zal bij vele “gelovigen” de vrede ver te zoeken zijn. Angst zal hen overheersen en zij die anderen tot God zouden moeten brengen zullen zelf het enige fundament, Jezus, loslaten.

Hij zeide: Ziet toe, dat gij u niet laat verleiden. Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben het, en: De tijd is nabij. Gaat hen niet achterna. En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten, laat u niet beangstigen. Want die dingen moeten eerst geschieden, maar dat is nog niet terstond het einde. Toen zeide Hij tot hen: Volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen grote aardbevingen, en nu hier, dan daar pestziekten en hongersnoden zijn, en ook vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel. (...) En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid. Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt. En Hij sprak een gelijkenis tot hen: Let op de vijgeboom en op al de bomen. Zodra zij uitlopen, weet gij uit uzelf, omdat gij het ziet, dat de zomer reeds nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het Koninkrijk Gods nabij is. (Lukas 21: 8-31)

Onlangs heeft de zee “gebulderd” in Azië. Nu kan de mens tonen wat hij waard is. Zal hij zo snel mogelijk het vakantieparadijs met zijn aanlokkelijke stranden herbouwen of zal de mens zich vernederen voor God en zich bekeren van zijn zondige wandel om zo “de weg, de waarheid en het leven” van God te zoeken? Wat leert de geschiedenis ons aangaande de tijd? Is de tijd nabij zodat we de tekenen rondom ons moeten herkennen waardoor we onze blik omhoog moeten richten? Of zullen we zoals vele zeggen, alles gaat nog een lange tijd mee, geen probleem, vrede, vrede en geen gevaar...

Verantwoordelijk uitgever: Johan Vanbrabant

Adres: VZW Bijbelgetrouwe Christenen
Postbus 78 – 8500 Kortrijk 1

Email 1: vzwbgc@yahoo.co.uk

Email 2: vzw_bgc@yahoo.com

**BEZOEK OOK ONZE
NIEUWE WEBSITE**

<http://users.telenet.be/bijbelgetrouwechristenen/>